

— да се осъди Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 30 април 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 143, стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, точка 11, стр. 168.

Иск, предявен на 22 септември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия

(Дело С-418/08)

(2008/С 301/40)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: U. Wölker и A.A. Gilly)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца:

— да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/35/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети ⁽¹⁾ или във всички случаи като не ги е съобщила на Комисията, Ирландия не е изпълнила задълженията си по тази директива;

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 30 април 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 143, стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 11, стр. 168.

Иск, предявен на 24 септември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Австрия

(Дело С-422/08)

(2008/С 301/41)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: U. Wölker и B. Schöfer)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за транспониране на Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети ⁽¹⁾, респективно не е уведомила Комисията за тези разпоредби, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по тази директива.

— да се осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 30 април 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 143, стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 11, стр. 168.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Обединено кралство) на 29 септември 2008 г. — Karen Murphy/Media Protection Services Limited

(Дело С-429/08)

(2008/С 301/42)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Ищци: Karen Murphy

Ответник: Media Protection Services Limited

Преюдициални въпроси

- 1) При какви обстоятелства дадено устройство за достъп под условие представлява „незаконно устройство“ по смисъла на член 2, буква ц) от Директива 98/84/ЕО (!)?
 - 2) В частност дали устройството за достъп под условие представлява „незаконно устройство“, ако е придобито при обстоятелства, при които:
 - i) устройството за достъп под условие е направено от доставчика на услугата или с негово съгласие и първоначално е доставено с ограничено разрешение да се използва за достъп до защитена услуга само в първата държава-членка, а е използвано за достъп до тази защитена услуга в друга държава-членка? и/или
 - ii) устройството за достъп под условие е направено от доставчика на услугата или с негово съгласие и първоначално е предоставено и/или активирано чрез предоставяне на фиктивно име и фиктивен адрес на пребиваване в първата държава-членка, като по този начин е избегнато прилагането на териториалните договорни ограничения, наложени върху износа на такива устройства за използване извън територията на първата държава-членка? и/или
 - iii) устройството за достъп под условие е направено от доставчика на услугата или с негово съгласие и първоначално е доставено с договорното условие, че следва да има само домашно или лично, но не и търговско използване (тъй като за последното се дължи по-висока абонаментна цена), а е използвано в Обединеното кралство за търговски цели, а именно за показване на футболни мачове в заведение?
 - 3) Ако отговорът на която и да е част от въпрос 2 е отрицателен, дали член 3, параграф 2 от тази директива не допуска възможността държава-членка да се позове на националната правна уредба, която забранява използването на такива устройства за достъп под условие при описаните във въпрос 2 по-горе обстоятелства?
 - 4) Ако отговорът на която и да е част от въпрос 2 е отрицателен, недействителен ли е член 3, параграф 2 от тази директива:
 - a) тъй като е дискриминационен и/или несъразмерен, и/или
 - b) тъй като е в противоречие с правото на свободно движение съгласно Договора, и/или
 - в) по друга причина?
 - 5) Ако отговорът на въпрос 2 е утвърдителен, недействителни ли са член 3, параграф 1 и член 4 от тази директива, тъй като изискват от държавите-членки да наложат ограничения върху вноса от други държави-членки и върху други видове сделки с „незаконни устройства“ при обстоятелства, при които тези устройства могат законно да бъдат внесени и/или използвани за получаване на международни услуги за спътниково излъчване съгласно правилата за свободното движение на стоки по членове 28 и 30 от Договора за ЕО и/или съгласно свободното предоставяне и получаване на услуги по член 49 от Договора за ЕО?
- По тълкуването на членове 12, 28, 30 и 49 от Договора за ЕО**
- 6) Дали членове 28 ЕО, 30 ЕО и/или 49 ЕО не допускат прилагането на национална правна уредба (като раздел 297 от Copyright Designs and Patents Act 1988), съгласно която е престъпление недобросъвестното приемане на програма, включена в услуга за излъчване, предоставяна от място в Обединеното кралство, с цел да се избегне заплащането на съответната цена за приемането на програмата, при някои от следните обстоятелства:
 - i) когато устройството за достъп под условие е направено от доставчика на услугата или с негово съгласие и първоначално е доставено с ограничено разрешение да се използва за достъп до защитена услуга само в първата държава-членка, а е използвано за достъп до тази защитена услуга в друга държава-членка (в конкретния случай Обединеното кралство)? и/или
 - ii) когато устройството за достъп под условие е направено от доставчика на услугата или с негово съгласие и първоначално е предоставено и/или активирано чрез предоставянето на фиктивно име и фиктивен адрес на пребиваване в първата държава-членка, като по този начин е избегнато прилагането на териториалните договорни ограничения, наложени върху износа на такива устройства за използване извън територията на първата държава-членка? и/или

iii) устройството за достъп под условие е направено от доставчика на услугата или с негово съгласие и първоначално е доставено с договорното условие, че следва да има само домашно или лично, но не и търговско използване (тъй като за последното се дължи по-висока абонаментна цена), а е използвано в Обединеното кралство за търговски цели, а именно за показване на футболни мачове в заведение?

7) Дали прилагането на въпросната национална правна уредба е във всеки случай недопустимо поради наличието на забранена от член 12 ЕО дискриминация, или е недопустимо по друга причина, тъй като националната правна уредба се прилага към програми, включени в услуга за излъчване, предоставяна от място в Обединеното кралство, но не и от друга държава-членка?

По тълкуването на член 81 от Договора за ЕО

8) Когато доставчикът на програмно съдържание предостави поредица от изключителни лицензии, всяка от които е за територията на една или повече държави-членки и съгласно които излъчващият оператор е лицензиран да излъчва програмното съдържание само на тази територия (включително по спътник), като във всяка лицензия е включено договорно задължение за излъчващия оператор да не допуска използването извън посочената в лицензията територия на неговите карти за спътникови декодери, които дават възможност за приемане на лицензираното програмно съдържание, какъв правен способ за преценка трябва да приложи националният съд и какви обстоятелства трябва да вземе предвид, за да установи дали договорното ограничение е в противоречие със забраната по член 81, параграф 1 ЕО?

В частност:

а) трябва ли член 81, параграф 1 ЕО да се тълкува в смисъл, че се прилага към това задължение само защото се смята, че то има за цел предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията?

б) ако е така, трябва ли освен това да се докаже, че договорното задължение съществено предотвратява, ограничава или нарушава конкуренцията, за да попадне то в приложното поле на забраната по член 81, параграф 1 ЕО?

(¹) Директива 98/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 1998 година относно правната защита на услуги, основаващи се на или състоящи се от достъп под условие (ОВ L 320, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 73).

Иск, предявен на 30 септември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша

(Дело C-435/08)

(2008/С 301/43)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: К. Simonsson и М. Owsiany-Hornung)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

Комисията иска:

— Да се установи, че Република Полша е нарушила задълженията си по членове 2 и 13 от Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 година за създаване на система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация и отменяща Директива 93/75/ЕИО на Съвета (¹), като е изключила от приложното поле на Наредбата на министъра по инфраструктурата от 13 декември 2002 г. относно особените изисквания за сигурността на корабоплаването, с която някои разпоредби от тази директива се транспонират в националното право, всички увеселителни кораби, и като е приела член 3, параграф 3 от Наредбата на министъра по инфраструктурата от 12 май 2003 г. относно предаването на информация от страна на собственика на кораб, превозващ опасен или замърсяващ товар, с която във вътрешното право се транспонира член 13 от посочената директива, и съгласно който в случай, че при напускане на пристанището не е ясно името на пристанището на местоназначение или на пускане на котва, собствениците на кораби, които отплават от полски пристанища, трябва да съобщават общата информация (определена в приложение I, точка 3 от директивата) относно кораба и неговия товар едновременно при установяване на маршрута на кораба;

— Да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Република Полша била нарушила задълженията си по членове 2 и 13 от Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 година за създаване на система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация и отменяща Директива 93/75/ЕИО на Съвета.

Република Полша не е транспонирала съобразно изискванията член 2 от Директива 2002/59, който изключва „риболовни[те] кораби, [...] традиционни[те] кораби и [...] увеселителни[те] кораби с дължина до 45 метра“ от нейното приложно поле.